

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim
Sentralbord: 73 19 90 00, Telefaks 73 19 91 01
Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

Saksbehandler
Jan Erik Andersen
Miljøvernavdelingen

Innvalgstelefon
73 19 92 78

Vår dato
07.02.2017
Deres dato
23.12.2016

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2016/9861-444
Deres ref.

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0032 OSLO

Høringsuttalelse - forslag til oppheving av vannscooterforskriften

Bruk av småbåter har stor utbredelse i Norge. Mange benytter slike båter for å oppleve natur, samt for å drive fritidsfiske. Slike båter er generelt også nyttefartøy til ulike transportformål. Bruk av småbåter har en klar og lang tradisjon i det norske folk som det er bred aksept for, og vi har også inntrykk av at de fleste tar hensyn til sårbart dyreliv i sin bruk av småbåter.

Det er kjent at bruk av småbåter kan ha uheldige effekter på naturmiljøet, da særlig på fuglelivet i form av forstyrrelse av sjøfugl, strandhogg på sårbare hekkeplasser m.m., som kan medføre mislykket hekking. Fra Fylkesmannen ser vi prinsipielt ikke behov for å tillate bruk av vannscooter i Norge utenom regulerte baner, da de ikke tjener noen nyttefunksjon som ikke kan dekkes av småbåter, jf. vår uttalelse av 04.02.2013 knyttet til endring av småbåtloven om bruk av vannscootere.

Bruk av fritidsbåt/småbåt er en godt forankret allemannsrett i Norge, som det neppe er relevant eller ønskelig å gjøre noe med. Opprettelse av verneområder med ferdselsforbud i hekke/yngetid er et tiltak for å redusere de uheldige effekter av ferdsel med fritidsbåter, men ikke alle verneområder som er viktige for vannfugl har slikt ferdselsforbud. Vannscooter kan generelt også kjøre nærmere land enn mange fritidsbåter, noe som ofte kan gi en ekstra forstyrrelse. Slik sett er dagens regler med bl.a. et generelt forbud mot kjøring med vannscooter innenfor verneområder positivt.

Hurtiggående vannscooter med personer som vil se på sjøfuglflokker som ligger på sjøen både sommer og vinter, og ungekull på forsommeren blir en ekstra byrde for vannlevende fugl. Slik motorferdsel kan gi en form for «Fragmentering» av egnede leveområder.

Støy og forstyrrelse av det allmenne friluftslivet er også en kjent effekt av vannscooterkjøring.

Organisasjonen Norsk Friluftsliv, som representerer 18 organisasjoner innenfor temaene natur, friluftsliv og hyttefolk m.fl., har gått sammen om å be regjeringen ta vare på trivselen ved sjøen og beholde dagens restriksjoner på bruk av vannscooter og de har laget åtte gode grunner til ikke å tillate mer vannscootertrafikk i Norge (se <http://www.norskfriluftsliv.no/atte-grunner-til-a-ikke-tillate-mer-vannscooter-kjoring/>). Fylkesmannen slutter seg til de grunner som der nevnes for å begrense bruken av vannscooter i Norge.

Sett på bakgrunn av dette er en liberalisering av regelverket knyttet til vannscootere uheldig. I høringsbrevet redgjør KLD for hvordan bruk av vannscooter kan reguleres etter flere lovverk dersom vannscooter i utgangspunktet blir likestilt med andre fritidsbåter. Slik vi kjenner kommunene vil det kunne være et kapasitets- og prioriteringsproblem å bruke tid og ressurser på endringer av sine regelverk. Slik sett er det enklest å forholde seg til nasjonalt lovverk som ivaretar natur- og friluftslivsinteresser på en god og helhetlig måte.

Fylkesmannen mener at bruk av vannscooter generelt er noe som vil gavne de få og være til sjenanse for de fleste, samt at det gir en miljømessig tilleggsbelastning gjennom den støy og forstyrrelse som følger med slik bruk. På denne bakgrunn kan en ikke si at streng regulering/forbud er unødvendig, men tvert imot har en klar nyttefunksjon for friluftsliv og naturmiljø. Fylkesmannen mener ut fra dette at bruk av vannscooter ut fra miljøhensyn og allmenne interesser knyttet til friluftsliv og fravær av støy kun burde vært innenfor godkjente baner regulert etter plan- og bygningsloven, alternativt at dagens regelverk ses på og justeres for at det skal være enklere å forholde seg til. Vår prinsipielle holdning til bruk av vannscooter er at lovverket må være så strengt som det er rom for innenfor de internasjonale avtaler vi er forpliktet av. Om dagens forskrift oppheves, bør det i det minste ses på om et generelt forbud innenfor verneområder kan opprettholdes.

Med hilsen

Brit Skjelbred
fylkesmann

Stein-Arne Andreassen
miljøverndirektør

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.